

Oddílová akce

Na úvod...

*Poznám niekoľko ďaleko
prijemnejších, pohodlnejších a
lacnejších spôsobov, ako si
zhumpľovať zdravý organizmus.
MUDr. A. Goldberger
Z knihy Smiech na lane*

Foto Davida McLeoda z internetu

Otvírání skal 2014

22. 3. 2014

Verča Dvořáková

V sobotu 22. 3. - první sobotu po prvním jarním dni letošního roku jsme vyrazili na tradiční Otvírání skal do pro nás nové lezecké oblasti v Hroznětíně, která nese název Johanka (v našem krásném novém průvodci ji najdete jako Hadí skálu) a nachází se nedaleko Flašnerských skal. Pro zajímavost - po cestě za

Ludvík dobírá Rostu

LeToš dohlíží nad bojující Květu

lezením, pokud zaparkujete u místního hostince Rafandy, potkáte jeden z největších židovských hřbitovů ve střední Evropě (byl založen v 15. století). A další zajímavost pro pivní fajnšmekry - na Rafandě můžete ochutnat každých 14 dnů jinou pivní specialitu v rámci „Cesty pivních znalců“. Ale dost reklamy a zpět k lezení.

Toho dne to byla má druhá návštěva na Johance a shodou okolností i mé druhé otvírání skal, tak mohu srovnávat jen s ložiskem, kdy jsme byly na Přílepské skále a cestou nás tehdy provázely poletující sněhové vločky a teploty blížící se číslu „0“, ale nakonec to byl krásný a slunný den. Letos byly na obloze mráčky a ve vzduchu visela mokrá hrozba, kterou ještě znásobila předpověď počasí. Teploty rozhodně nenapovídaly, že by hrozily nějaké omrzlinky či nutnost druholezce - jistě obléknout péřovku či nasadit kulicha. Vzpomínka na mou první a dosud jedinou ná-

vštěvu na Johance, kdy jsme při sbírání hore-nazdarů lezli jen jednu cestu a zrovna za deště, mi tu mokrou hrozbu ještě umocňovala, ale naštěstí počasí nám nakonec přálo a každý z celkem 8 účastníků si mohl lézt dokonce občas i s doprovodem slunečních paprsků pěkně v suchu dle vlastní chuti. A kdo že to tam vlastně byl? Jako první ranní ptáčata jsme dorazili na místo já a Letoš a hned po pře-lezení první cesty už se blížila Renča s Blážou. Pak to vypadalo, že naše řady rozšíří Květa se Svinčou, ale kdo by to byl řekl, doopravdy přicházel Ludvíček s Rostou! Ludvíček měl na sobě Květy kalhoty - tedy asi jen stejné kalhoty jako Květa, tak nás pěkně zmátl lumpíček, ale Svinařici pak dorazili také. Nutno říci, že Johanka není moc veliká skála, nabízí 10 cest, takže 8 lidiček bylo tak akorát. Většina cest je lehčího charakteru, ale najdou se i těžší a pro ještě náročnější lezce jsou ty již zmíněné Flajšnerky. No, a protože cest nebylo moc a času celkem dost, vytvořili jsme tam ještě pár bouldříků, některé drolivé i přes značné kartáčování a čištění. Dva bouldery jakoby nad Johankou zprava na balvanu připomínajícím tvarem vejce dle mého laického názoru stojí za zkoušku, ačkoli mistr Svinařík je pře-lezl nejspíš úplně suše, když prohlásil, že jsou lehké. No já se v jednom z nich (varianta ze sedu) docela trápila (mé pokusy byly zřejmě dost zoufalé, páč jsem dostala radu i od našeho předsedy a to je co říct - většinou slyším jen a pouze „Nahoru!“). Asi jsem to opět nepochopila, když jsem to dala až na několiká-

tý pokus, a pak mou radost z přelezu dál zmenšil Ludvíček, který to vylezl v nelezečkách a na dotaz, jestli to lezl ze sedu se opět culil jak měsíček a své now-how nechtěl prozradit ani ukázat stejně jako Milan, který cestu lezl hned dvakrát - s hranou i bez. A pak to přelezl ještě Rost'a v kečkách... sice ze stoje, ale... No co na to říct - musím se ještě hodně učit! Ale ten malý balvan s dvěma bouldery se nám líbil i jinak - pěkně jsme se na něj natěsnali a s použitím samospouště vytvořili několik parádních společných foto. A pak už se všichni věnovali ohýnku a opékání buřtů, než nás nahlášené kapičky deště „donutily“ k přesunu za pivem do Rafandy. Ačkoli říci „za pivem“ je napůl trochu zavádějící, protože polovina účastníků byli řidiči - aneb jak nezvládnout logistiku a přijet v 8 lidech z Chomutova ve čtyřech autech. V hospodě bylo příjemně, pivo bylo dobré, a přestože jsem byla jedním z řidičů, neodolala jsem a trochu ochutnala (jen malá výhrada na nealko - to mi tak nechutnalo, že pro zapama-

tování na příště vznikla říkanka „Nealko Lobkowicz už nikdy víc! - ti, kterým chutná, mi snad prominou) a dokonce se na nás přišel podívat i bývalý předseda ostrovského oddílu Martin Ouška. Ale když je člověk v hospodě strážlivej, není to úplně ono (soudím dle sebe), tak jsme vyrazili s Renčou ven do skoro neděště „hrát si“. Rafanda totiž kromě pěkného venkovního posezení nabízí i cyklistické vyžití - plot lemují různé bicykly z roku ráz dva a i když jsou k sobě i plotu pevně připoutané, nezabránilo nám to v parádní „projížďce“ zdokumentované již zmíněnou samospouští (mimochodem supr vynález), která se nám hodila i při dalším blbnutí na pískovišti a jakési kovové konstrukci. A jak už to tak s každou akcí bývá, všechno jednou končí, takže jsme v různých stupních rozjařenosti či normálnosti opustili hospodu a někteří unášeni pivní slinou směřovali za voláním piva a jiní si šli po svých.

Děkuji všem za pěkný den; lezení a čištění skal zdar!

Verča

A zase ta Ploučnice

22. - 23. 3. 2014

Deivi Šišovská

Stejně jako v loni jsme se sestřičkou Šiškou Pét'ou vyrazily na tzv. Jarní Ploučnici - pořádanou Ústeckými horolezci- Ranpou, Papoušem, Martinkem Švecem atd. Tentokrát v termínu 22. - 23. 3. 2014 - 18. ročník, ale kde by byla dobrá voda bez dobré party, kterou pro tento rok tvořila skupina odvážlivců jako Jakub Žoha na háčku s Pájou Koukolíčkovou, Tomáš Groh s Annou Klapetkovou, Ondra Palata s Honzou Zubatým (podotýkám Honza byl prvně na vodě), Ctirad Suchý s Pet'ulou Hečkovou, Medvěd (Honza Davídek) s Šiškou Pé-

t'ou, Perry s Deivi (Zuzana Šišovská) a osamocený na lodi plul Martínek Švec, Ranpa - Pavel Randák, Sup - Jan Šauli a na kajaku Papouš - Filip Křivinka .

Nevím, jak minulé roky, ale když jsme v loni tuto plavbu s Pet'ulí absolvovaly, zkušenost s počasím byla zajímavá - krásná i drsná. Pro připomenutí v sobotu mrzlo a poletovaly vločky, což vydrželo do nedělního rána, kdy se ještě před vyplutím počasí obrátilo v neuvěřitelný slunečný den a tím začalo roku 2013 jaro. Tedy jsme ani tento rok rosničkám příliš nevěřili a vše dopadlo právě tak, jak mělo. Jak se říká, co nemáš, nepotřebuješ, ale když něco zapomeneš, pořádně si to odneseš, v tomto případě šlo o pláštěnku.

V sobotu 22. 3. ráno byl sraz na rozdíl od minulého roku, kdy jsme vyplouvali z Panenského potoka, v Novinách pod Ralskem (zhruba 80 km od Ústí nad Labem) na břehu řeky těsně před pověstnou Průrvou Ploučnice. Kdysi zvanou též Pekelný jícen, Hromová rána či Čertova díra, jež byla podzemním náhonem bývalého hamru-kovářské dílny vybavená stroji poháněné vodním kolem. Průrva se skládá ze dvou tunelů, první tunel je dlouhý asi 13 metrů, následuje asi 5 metrů dlouhá otevřená

rokle a poté pokračuje druhý tunel dlouhý asi 41 metrů, ze kterého padá voda z asi půlmetrového vodopádu do malého jezírka. Šířka tunelů je v průměru 3 metry a výška 5 metrů.

Oba tunely a otevřené rokle jsou zhotoveny v pískovci ručně, nejspíš krumpáčem, jehož stopy jsou na stěnách a stropěch tunelů patrné dodnes a tyto tunely byly prvními splutími metry našeho počínajícího víkendu na řece. Na břehu jsme pořešili věci technické, udělali nějaká foto,

promluvili k vodáckému Bohu pro zdar plavby a chopili se pádel. Po zdařilém splutí Průrvy a vylití prvních litrů vody z lodi jsme za nedostatečného stavu vody brousili dobrý půlkilometr spodky lodí o dno a já si kladla otázku, jak daleko bychom museli loď táhnout zpět k autům, když by to takto pokračovalo a my to vzdali. Ale naštěstí nic netrvá věčně, loď vydržela, koryto řeky se prohloubilo, slunce se na nás smálo a chvilkami jsme uvažovali nad sluněním se. Jakoby přišlo jaro, s jehož příchodem někteří z nás dostávají odvahu a jezy, i když neúspěšně, sjíždějí téměř profesionálně bokem.

Někteří se drží zpět a bez problému jezíky úspěšně sjíždějí:

Partu jsme dohnali až kousek za soutokem s Panenským potokem v Mimoni, kde byla první pauza na souši. Bylo třeba protáhnout nohy a záda, což snad já jediná nemusela, neb můj zadák Perry po mně příliš práce při plavbě nechtěl.

Medvěd si dokonce vylovil z vody svou ctitelku a moc jim to spolu slušelo.

(Vynášení smrti a vítání jara je západoslovenský lidový zvyk pocházející z předkřesťanské éry. Jeho ústředním prvkem je slaměná figura oblečená v ženských šatech, známá pod četnými jmény jako například Morana, Morena, Marzana, Mařena, Smrt, Smrtka nebo Smrtholka. Házením do vody nejspíše nejde o zničení Smrti a Zimy, ale pouze o její poslání zpět do podsvětí, do kterého je vodní tok branou.)

A takto pokračovala pohoda do zhruba čtvrté odpolední, kdy už jsme se blížili k cíli k oblíbenému převisu tzv. Na Borečku (podle nedaleké osady) uprostřed lesů, když se zatáhlo, zvedl se vítr, zahřmělo a lehký deštík jako by pobízel k zvýšení tempa pádlování. Myslím, že se všichni stihli vylodit, přetáhnout lodě a jiné důležité věci pod převis a přišel opravdový déšť za doprovodu krásného hřmění, což udělalo rovnou čáru za krásně prožitým slunným dnem, který pokračoval opékáním buřtů, zpěvy při kytarách a hlaholením nás šestnácti lidiček. Abych nezapomněla, pod převisem nás čekala Ranpovo manželka s jejich třemi dětmi doprovázena Radůzou, ale ty si vzhledem k věku nejmladšího dítěte těsně před setměním udělaly zhruba dvacetiminutovou procházku k autu a odjely domů.

Medvěd se svou ctitelkou

Někteří z nás toho večera byli více výřeční, někteří nepoužitelní a já osobně dost unavená, takže už kolem jedenácté jsem se ponořila do říše snů.

3251,3255,3258

Ráno se žádný zázrak co se týče počasí nekonal a nadále pršelo, ale nikoho to nevyvedlo z míry. Jen majitel lodí z nedaleké půjčovny volal, jestli jsme si všimli, že prší, jestli pro nás nemá někde přijet. Což nepřipadalo v úvahu, neb nebyl nikdo, kdo by se na vodu netě-

šil. A proto proběhla snídane dle libosti a možností. Pak balení, úklid okolí a kolem desáté jsme odráželi od břehů, ale neustálý déšť nám brzy vzal vítr z plachet. Plutí se stalo monotónní i přes spousty překážek - jako padlé stromy dajíc se někdy tak tak podplout, někdy přelézt a přetáhnout loď. Zatačka střídající zatačku, křovinaté úseky, které co chvíli vodáka připravili o kapuci, či jej učesaly. Někteří z nás si přes špatnou viditelnost pod kapucí odvážejí z vody i šrámy na obličeji. Nevím, jak nasákla těla vodou ostatním a jak přicházející chlad brali, ale můj zadák Perry mě jistě tak trochu i ze zoufalství stále rozesmíval zajímavými hláškami typu: „Jestli nás někdo sleduje ze břehu, tak si musí myslet, že jsme přiletěli z Tokya a toužíme po adrenalinovém zážitku, protože jinak v tomto počasí dobrovolně vyplují jen blázni.“ Nebo že se mohl nechat doma zavřít do mrazáku a co chvíli se nechat seřezat koštětem (narážel na stálá křoviska, kterými jsme proplouvali), nechat posypat popelem, nebo si nechat spálit botu atd. Takže o legraci nouze nebyla, ale pravdou je, že dnešní splutá vzdálenost i s přestávkou u ohníčku u tzv. Myslivecké chaty byla tak akorát.

V cíli u Brenského mlýna jsme si sjeli závěrečný jez a uvítali vše teplé na oblečení i vypití.

Tyto dva dny na vodě bych shrnula slovy: bylo nám zase dobře a nevšedně. Mohli jsme sedět celý víkend v teple u televizních přijímačů, ale zvolili jsme přírodu a dobrodružství s přáteli, jež se jako spousta zažitých i zatím čekajících příběhů vryje nezapomenutelně do našich pamětí a dál bude psát epizody našich životů. Je jen na nás, jak zajímavou a napínavou knihu si sepíšeme.

Krásné jaro, a pak lezeckou sezónu přeje Deivi (Šiška).

Metodika mládeže v tělocvičně

1. 4. 2014

Bohouš Dvořák

Tak jako si zájemci a členové Horoklubu „užili“ Metodického dne v neděli 31. 3. v Perštejně, tak se principiálně stejné nauky a praktiky pokouší zvládat naše mládež Ho-

roklubu. Úměrně věku se učí slaňovat a jistit spolulezce různými způsoby, ovládat pár uzlů - až 20-25 (každý se hodí na něco jiného), zablokovat lanovou brzdu aspoň dvěma způsoby, a v neposlední řadě zachytit pád kamaráda spolulezce, kterého v tomto případě zastupuje PNEUmatika. Na obrázcích je nejmenší, ale lezecky nejšikovnější, zástupce mládeže v HK v Kadani. Verča leze jako „pavouček“ i těžší cesty přes převisy v tělocvičně. Občas i jistí (s hlídáním), a tak proč by si nevyzkoušela, jaká to může být „šupa“, když jí někdo spadne. Pod dohledem táty-lezce jsme „posychrovali“ bezpečnost. Věděli jsme, jak bude vypadat průběh akce. Chtěli jsme PNEU hodit lehčeji, nakrátko, ale uzel na laně nám to nedovolil. Musím pádové lano vyměnit. Výsledek?

Jak vidíte, vidíte, co to udělá s lehkou váhou, když je PNEU vyšší než ona. Každé kilo

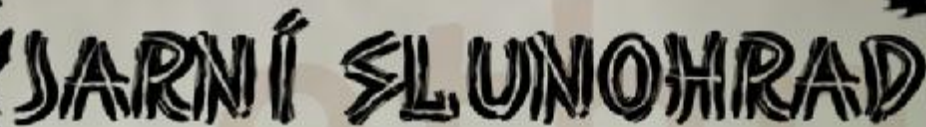
váhy jističe je dobré. Ale lano (v rukavicích) nepustila. A my jsme zase nedopustili žádný úraz. Z fotek je krásně vidět vyhodnocení takovýchto jištění - dětmi, nebo výrazně menší váhovou kategorií, než je jištěný lezec. Dejte osmu, lanovou brzdu) nejlépe dobrou smyčkou (aby se karabina nepáčila) v tělocvičně na nýt (jsou 4 dole u podlahy), v přírodě ve skalách níže na strom (alespoň 20cm průměru). Aby vás to nešvihlo přes hlavu. A rukavičky také nejsou marné. Přicvaknout (zajistit) dítě odsedávkou nebo smyčkou ke stromu je méně vhodné. Při pádu a napnutí lana se bude jak lapený komár nad zemí kroutit na napnutém laně.

I ti starší z řad mládeže si PNEU v tělocvičně vyzkoušeli. Až dorostou, vyzkouší si i tu v Perštejně, s trochu větší pádovou silou.

Tak zase někdy, ať už na metodice, nebo ve skalách.

Bohouš

www.jarnislunohrad.cz

Vladivojna la Chia (Praha), Džezvica (Praha)
Cruel (Praha), Longital (Bratislava, SK), Ivory Gate (Kadaň)
Nucený výsek (Kadaň), Mucha (Brno), Barbucha (Jirkov)
Bouchací šrouby (Lysá n/L), El Tenere (Český Krumlov)

- občerstvení (pivo, limo, medovina, guláš, maso, klobásy...)
- parkování pod hradem (100m), možnost stanování
- nádherná příroda, hradní arboretum
- na nepřízeň počasí jsme připraveni

31. 5. 2014

hrad a zámek Horní Hrad (KV)

(4km od Stráže nad Ohří)

start: 11:00
konec: 24:00

vstupné: 150.- / děti do 150cm zdarma

partneři:

Květen 2014

16. 5. 20:00 Koncert – Album

- V květnu přivítáme v aréně poprvé country a to bluegrassovou kapelu Album z Chomutova. Přijďte si zatřsat v rytmu banja!

17. 5. 11:00 Dětské závody v boulderingu

- Klání našich lezeckých nadějí o nejlepšího boulderistu.

22. 5. 19:30 Filmová hodinka

KONCERT
Album
Bluegrass Band

16.5. 2014 od 20:00 hod.
LEZECKÁ ARÉNA JIRKOV

 Ervěnická 1147, Jirkov

DĚTSKÉ ZÁVODY V BOULDERINGU

Kde?

V boulderingové aréně Lezecké arény Jirkov (Ervěnická 1147, Jirkov).
Závod pořádá Lezecká aréna Jirkov.

Kdy?

17. 5. 2014, start v 11:00.

Kategorie

Smíšené kategorie: do 12 let
 13 – 15 let

Registrace

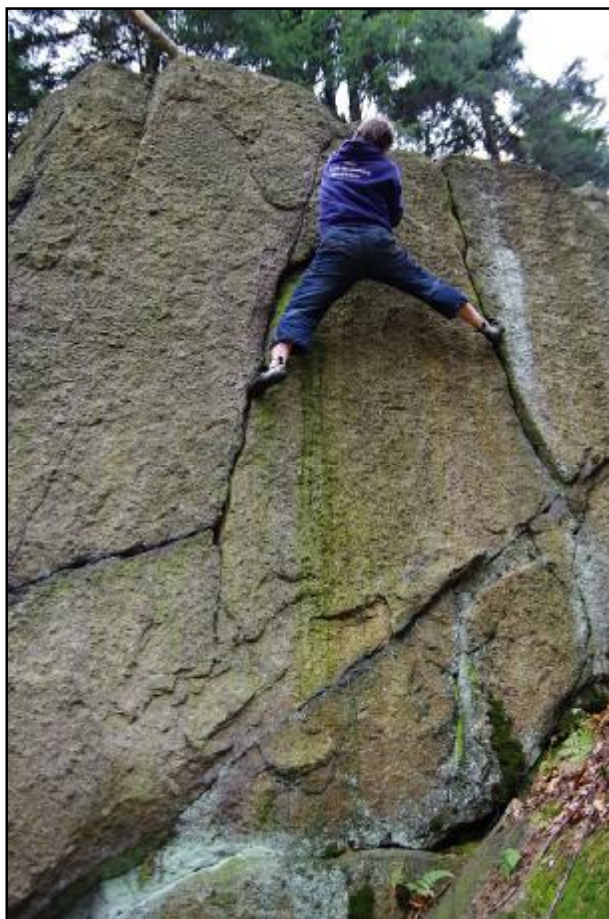
Registrace je nutná předem a to na našich webových stránkách <http://lezecka-arena.cz>. Počet startujících v každé kategorii je omezen na 15. Registrace bude probíhat do 16. 5. Před závodem 17. 5. Proběhne od 10:00 prezence, kde každý závodník uhradí startovné 100,- Kč a obdrží drobné občerstvení.

Závod

Závod bude probíhat dvoukolově. Prvním kolem bude kvalifikace, ze které postoupí do finále závodníci, kteří přelezou všechny kvalifikační bouldery. Závod bude probíhat podle pravidel ČP v boulderingu. Pro vítěze jsou připraveny zajímavé ceny! Start kategorie do 12 let bude v 11:00, kategorie 13 – 15 let startuje ve 12:30.

Kontakty: +420 474 345 540, info@lezecka-arena.cz, www.lezecka-arena.cz

1. 4. – 6. 4. Hafi a Petr se dovolenkují ve **Frankenjuře** a objevují krásnou Rote wand a dírkatý Stadelhofen.
2. 4. Stěna v **Černovicích** je svědkem předvalnohromadné schůze VV.
3. 4. Na skalách pod hradem u **Hasištejna** přelézají Blagodanin Renulkič s Renulkií Blagodaničovovou tři krásné linie, než je vyhnala buřina.
4. 4. Nad **Jezeřím** svádí těžký boj o život Ludva Kostkatej se Slivkou v Hansově spáře.
5. 4. Přes 20 matracových nadšenců z celých SZ Čech slavnostně otevřelo novou matracovou oblast u **Pstruží** a večer to oslavili na afterpárty (chlastačce) v Hroznětíně.

6. 4. Na Hlavním masívu na skalním útvaru **Kamenička** osazuje Párek novou vrcholovou knihu.
7. 4. Tradičně v SKKS probíhá **Valná hromada** Horoklubu Chomutov.
8. 4. Na vyhlášené odpolední brigádě v **Perštejně** se schází Letoš, Blagodanič Motorovkouřezič, Raduše a Párek se Zůzou.

12. 4. Svě "ÁNO" si řekli v Tiských skalách u Hříbu Pavel Bohuněk a Jana Komínová. Vydatná večerní oslava v Rájci se protáhla do pozdních ranních hodin.
15. 4. Na **Hasištejně** mapuje a zakresluje Párek Blagodanovičovy nové výtvary a něco málo i přidává.
Na skalách v údolí **Ogry** tajemně působí Blahoslavič s Ludvajzem Kostkovatým.
16. - 21. 4. Týdenní **Frankenjury** se účastní Venca Nebeský, Jan Nebe Nebeský, Kuba Kotula, a Edita Jírová.
17. 4. Párek přorezává náletové dřeviny na zarůstající **Holubí skále** u Radenova.
19. 4. Na **Mezihořské plotně a Popeláři** působí Milan Choděra s Párkem. Milan přelézá cestu „Kdo se bojí, neobstojí“.
Happiny se Svinaříkovo dívčím lezeckým sborem si užívali slunečný den na **Goethových skalách** u Aše.
19. - 20. 4. Long s Klárou a Blagodanem Oheňuatomůmotaničem přelézají něco cest v **Rájci**.
Svinaříkův dívčí lezecký sbor s dalším Svinaříkem Přemou pokračují na **Goethovkách**. Tentokrát zasvinili komplet Bivakovou a téměř i Nosorožce.
20. 4. Ve **Svatém Jáně pod skálou** Ludva dává jednu pětkovou cestu.
23. 4. Skály pod **Bečovem** čistí a kultivuje Párek.
Tajněstkaři Ludvik s Blagodanem opět působí v údolí řeky **Ogry**. A o den později jsou tam zase.
25. 4. **Perštejn** navštěvují Ludva Kostkatej se Slivkou.
26. 4. Martin Jech zvítězil i ve druhém kvalifikačním závodě mládeže ve Zlíně a stal se jedničkou české **reprezentace** v kategorii juniorů pro letošní rok.
Jarda Bábovka poctil Blážovce návštěvou, tak valí do oblasti **Špičák**. V krásném počasí, kdy v ostatních částech republiky pršelo, vylezli Blago s Renčou 5 pěkných cest a pak si šli chlapi ještě zaběhat.
Cyklozáchvat aneb jak se mistru Svinaříkovi rozsypalo kolo. Jirkov - Orasín - Bernov (penzion Trockener Würste) - Lesná - Drmaly - Jirkov. To vše s ženou Květomilou.
Na **Vrabinci** působí chvíli Ludvik Kostkovanej.
27. 4. Jířa s LeTošem pomohli uspořádat v **Perštejně** metodický den pro více než dvacet členů kroužku mládeže z Lezecké arény Jirkov.
Ve stejnou dobu se tu pohybují i Venca Nebeský, Kuba Kotula, Honza Nebeský a Verča Dvořáků.
Lážo plážo - Blážo spaní (a lezení) v romantickém prostředí řeky **Ogry** praktikují Blagodan s Renulkou.
26. 4 - 27. 4. Fafi a Petr oblézají **Maximiliandwand** a obdivují legendární cesty Wolfganga Güllicha.